

W numerze m. in.:

☐ Rozmaitości s.2	☐ Ankieta na temat wczasów !!! s. 5
☐ Wywiad z dyrektorem Oficyny Wydawniczej s. 3	☐ Informacje z Działu Nauki s. 5 i 6
☐ Polskie Forum Akdemicko-Gospodarcze s. 4	☐ Nowe prawo autorskie s. 7

Przyzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Nr 37

październik 1994

Street Basket

Pierwsze wrażenia

Przybywających o 10 rano do osiedla studenckiego przyciągały dźwięki muzyki i widok graczy podskakujących przy koszach. Zapisywali się kandydaci w kategorii amatorskiej: mimo poszerzenia listy do 20 drużyn nie wszyscy zostali przyjęci. W kategorii Profi startowało 8 drużyn: 3 z Politechniki, 2 z Wyższej Szkoły Oficerskiej, po jednej z Akademii Rolniczej i Ekonomicznej, i 1 - cudzoziemców. Ponadto przygotowano konkurs VIPów. Wzięli w nim udział prodziekan AWF Ryszard Jasiński, przewodniczący

Pogoda była jak marzenie. Świeciło słońce, a jesienny chłód zachęcał do ustawiania się w kolejce po grochówkę z kiełbasą.

sukces.

Rozgrywki trwały na obu boiskach, przy każdym z 8 koszy aż do godziny 15.30. Przerywnikiem były występy zespołu tańczących (gimnastykujących się?) pań. Nad stroną sportową rozgrywek

Rady Miejskiej Andrzej Łoś, szef policji Piotr Anioła, jego zastępca Jerzy Młynarczyk, przewodniczący Dolnośląskiej "Solidarności" Tomasz Wójcik, przewodniczący KZ "S" Witold Jabłoński, przedstawiciel Wydz. Kultury i Sportu Wiesław Łyszczarek, wojewoda jeleniogórski, pan Nalichowski i konsul honorowy Holandii, pan Zipser. Niestety Rektorzy innych uczelni nie zdobyli się na uczestnictwo w konkursie.

Organizatorzy przygotowali dla uczestników imprezy specjalne koszulki z nadrukiem reklamującym imprezę i jej głównego sponsora: Browary Dolnośląskie "Piaś" S.A. Stamtąd pochodziła duża część nagród rzeczowych (beczulki, duże i małe kartony piwa) oraz stoiska z piwem funkcjonujące przez cały czas imprezy.

Rozgrywki rozpoczęły się od pokazowego meczu między drużynami rektorów Politechniki (kapitan - prof. Andrzej Wiszniewski) i policjantów (kapitan - szef Policji Piotr Anioła). Dzięki walecznej postawie naszej drużyny, a zwłaszcza błyskotliwym zagraniam zawodnika Zdzisława Kremensa, odnieśliśmy

czuwali pracownicy Studium WFiS.

W konkursie VIPów brano pod uwagę dwie umiejętności graczy: celność strzałów i szybkość akcji. W tej pierwszej konkurencji najlepszy okazał się Tomasz Wójcik, a w drugiej - kierownik Zakładu

Usług Socjalnych Dariusz Stanek.

W finale rozgrywek "Profi" grały reprezentacje: Politechnika I contra Politechnika II (o I i II miejsce) i Krety (Wydz. Inż. WS Oficerskiej) z Politechniką III (o III i IV miejsce). Ostateczny wynik ciąg dalszy na str. 5

R O Z M A I T O Ś C I

ZAPROSZENIE Z GDAŃSKA

W 1993 r. odbyło się Międzynarodowe Seminarium - Warsztaty Europejskie OCHRONA DZIEDZICTWA TECHNIKI - SPOJRZENIE Z GDANSKA, ku dużej satysfakcji uczestników i obserwatorów. To natchnęło jego entuzjastów myślą zorganizowania w roku 1995 podobnej imprezy, przyjmując tym razem Miasto Gdynię jako punkt odniesienia.

Politechnika Gdańska, najstarsza i największa w Północnej Polsce wywiera istotny wpływ na kształtowanie się technicznego i kulturowego krajobrazu tego obszaru.

Gdynia, będąca w 1920 roku skromną wioską rybacką, jest dziś największym portem Polski i jej kluczowym centrum handlowym. Mimo że tylko siedemdziesięcioletnia, Gdynia jest miastem o wyraźnych tradycjach, przede wszystkim - morskich; stała się też przez to symbolem polskiej polityki morskiej.

Dlatego zbliżające się uroczystości jubileuszowe Politechniki Gdańskiej i Miasta Gdyni mogą być okazją do przestudiowania szczególnych dziedzictw obu podmiotów, na pewno ściśle ze sobą związanych i mających wskutek tego oczywiste znaczenie dla strukturalnej analizy cywilizacji technicznej jako całości.

Duchowy i materialny przekaz minionych pokoleń pojmujemy się tu jako istotny dla twórczej stymulacji postępu współczesnej ludzkości.

Wejrzenie w toku Seminarium w różne aspekty dziedzictwa inżynierii może pomóc w zbudowaniu syntezy.

Prof. Zbigniew Cywiński - przewodniczący

Zapraszamy więc na:

INTERNATIONAL SEMINAR "PRESERVATION OF THE INDUSTRIAL HERITAGE - GDANSK OUTLOOK II"

Gdańsk - Gdynia, October 4 - 7, 1995.

Gdańsk - Gdynia, Poland, Technical University of Gdansk, Faculty of Civil Engineering, ul. G. Narutowicza 11/12, PL-80952 Gdańsk

Program Seminarium obejmuje kilka sesji tematycznych poświęconych prezentacji lokalnych, krajowych i zagranicznych zagadnień dotyczących dziedzictwa przemysłowego, zabytków inżynierii lądowej i wodnej, morskich tradycji handlowych i wojskowych, dziejom rozwoju społeczno - gospodarczego Gdyni, historii energetyki, a w tym i najnowszej - zaniechanej budowy elektrowni jądrowej w Żarnowcu.

Specjalny blok programowy stanowią warsztaty zagospodarowania przestrzennego Gdyni poświęcone fragmentowi obszaru oddzielającego miasto i port. Mają one charakter konkursu, którego rozwiązanie przyniesie nagrody ufundowane przez władze miejskie. Przewidziano szereg imprez towarzyszących, a samo Seminarium ma charakter "wędrujący", tak aby uczestnikom dostarczyć jak najwięcej okazji obejrzenia "na żywo" prezentowanej tematyki.

Waldemara Affelta - sekretarz

Proponujemy:

WARSZTATY EKOLOGICZNE

Stale wzrasta świadomość potrzeby troski o środowisko naturalne. Dowodem tego są nowe regulacje prawne, normy projektowe i wykonawcze, a także powstające firmy doradcze zajmujące się rozpoznawaniem i usuwaniem zanieczyszczeń.

Coraz powszechniej przywołuje się slogan "Nowy produkt - nowa jakość przyjazna środowisku".

Czy prawdą jest, że to, co zostało zbudowane w przeszłości z zasady nie odpowiada współczesnym standardom ekologicznym? Czy dokonując oceny istniejących zakładów, budowli i urządzeń możemy pominąć aspekt ich wartości kulturowych, jako obiektów dziedzictwa techniki, przemysłu i inżynierii? Odpowiedzi na powyższe pytania będą poszukiwać uczestnicy Seminarium PIHGO w ramach warsztatów ekologicznych pod hasłem "Czy DAWNE znaczy ZŁE?" Towarzyszyć będzie im specjalna wystawa fotograficzna ilustrująca związki kultury z techniką.

Organizator Warsztatów Ekologicznych

mgr inż. Katarzyna Grecka

Wydział Budownictwa Lądowego PG

CALL FOR PAPERS

Participants wishing to present a paper are invited to submit an Abstract typewritten in English and not exceeding 500 words or two pages including figures. Three copies of this Abstract should be delivered before November 01, 1994 to the Seminar Secretary in Gdańsk

PUBLICATION

The Seminar Report will contain all abstracts of papers accepted by the Seminar Comitee and will be handed over to the participants at the beginning of the Seminar.

DEADLINES

Submission of Tentative Registration and Abstracts	31.10.94
Notification of Acceptance	31.12.94
Final Invitation	30.04.95
Early Registration and Submission of Final Papers	30.06.95

BAZY DANYCH

Biblioteka Główna i OINT Politechniki Wrocławskiej informuje, że obok bibliograficznych baz danych na dyskach optycznych (COMPENDEX, INSPEC, NTIS, SCI) eksploatowanych w uczelnianej sieci komputerowej oraz dostępu do światowych banków danych STN i ECHO, umożliwia obecnie również:

1. połączenia online z największym na świecie serwisem informacyjnym DIALOG (ponad 500 baz danych)

2. korzystanie w trybie online (bezpłatnie dla pracowników i studentów Uczelni), poprzez system ERL (Electronic Reference Library) z następujących baz danych:

AGRICOLA 70 - 78

AGRICOLA 79 - 84

AGRICOLA 84 - 12/91

AGRICOLA 92 - June 94

Aidslne 90 - Sep. 94

Art Index 9/84 - 2/94

Bioethicsline 1973 - 4/94

CHOICE Reviews 9/88 - 2/94

Ecodisc

ERIC 66 - 81

ERIC 82 - 6/94

Food Intelligence 1/93 - 12/93

Food Intelligence 1/94 - 3/94

Georef disc 3

GPO on Silver Platter 76 - 6/94

Healthplan 75 - 83

Healthplan 84 - 9/94

Headline Express 1/94 - 9/94

Headline Express 11/94 - part 1

Headline Express 66 - 81

Headline Express 82 - 88

Headline Express 89 - 93

Microcomputer Abst. 1/89 - 3/94

Nephrology 1/90 - 1/94

Popline April 94

Readers Guide 1/83 - 7/94

Silver Platter Electronic Directory

Social Work Abst. 77 - 9/94

Social Work Abstr. 1977 - 3/94

Toxline 81 - 89

Toxline 90 - 6/94

Toxline Pre - 81

Wlas 1993

Zainteresowanych prosimy o kontakt z Oddziałem Rozpowszechniania Informacji, gmach A-1, pok. 307 f, tel. 20-35-27 lub 20-29-03.

LIST

Premier Waldemar Pawlak skierował do JM Rektora Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza pismo w sprawie Stanowiska Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych:

Warszawa, 1994-07-12

Szanowny Panie,

Z uwagą zapoznałem się ze Stanowiskiem Konferencji Rektorów Uczelni Autonomicznych przyjętym w maju br. w Poznaniu, świadczącym o zaangażowaniu i trosce o rozwój Polski.

Sprawy inwestowania w kapitał ludzki, w rozwój szkolnictwa wyższego i nauki stają się przedmiotem szczególnej uwagi, czego wyrazem jest opracowanie przez Rząd i przyjęcie przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej dwóch dokumentów:

- Głównych kierunków doskonalenia systemu edukacji w Polsce

- Strategii dla Polski

Przyjęte w nich cele i sposoby rozwiązań zakładają sukcesywną poprawę kondycji szkolnictwa wyższego i nauki jako inwestycji o najwyższej społecznej efektywności.

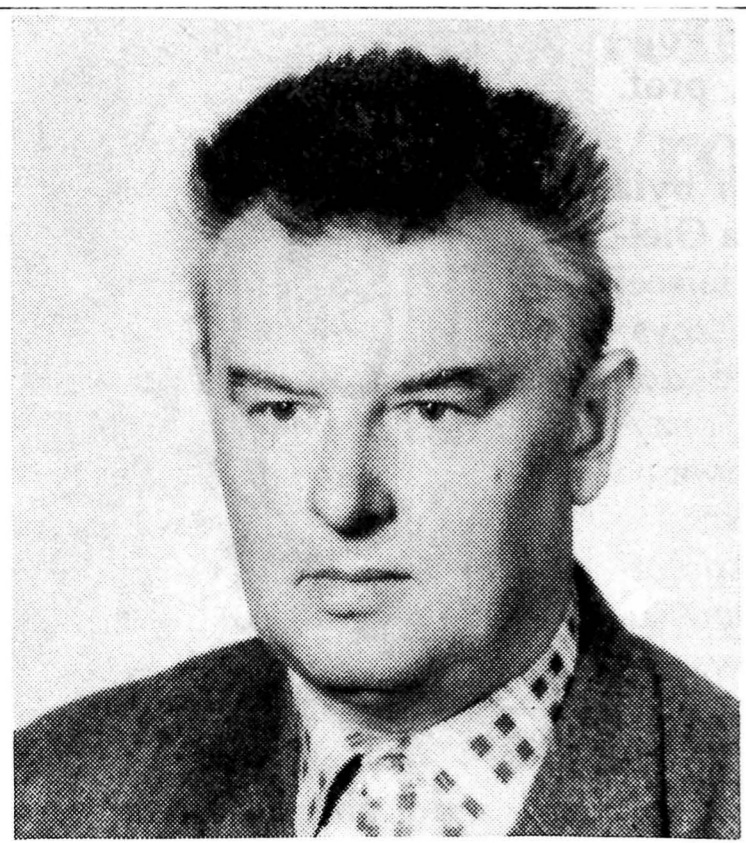
Zagadnienia i propozycje przedstawione w Stanowisku Konferencji Rektorów będą brane pod uwagę przy opracowywaniu programów szczegółowych, wynikających z przyjętych przez Sejm RP dokumentów.

Tempo wdrażania zmian będzie zależało od możliwości ekonomicznych Państwa, jednakże pragnę zapewnić, że Rząd, którym kieruję, ma pełną świadomość historycznej odpowiedzialności za dalszy cywilizacyjny rozwój Polski.

Z wyrazami szacunku

/Waldemar Pawlak/

Prof. Eugeniusz Bodio nie żyje

Prof. dr hab. Eugeniusz Bodio urodził się 2 stycznia 1937 r. w Krasnymstawie. Studiował zaocznie na Wydziale Matematyczno - Fizycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. W 1968r. rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Instytucie Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN we Wrocławiu, W 1973 r. uzyskał stopień doktora nauk fizycznych za pracę pt. "Minichłodziarka w układzie zamkniętym".

Od 1976 r. prof. Bodio był pracownikiem Politechniki Wrocławskiej. Kontynuował tu swoje prace w Instytucie Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów. W 1990 r. przedstawił swoją pracę habilitacyjną pt. "Możliwości uogólniania charakterystyk skraplarek kriogenicznych Linde-Hampsona działających w systemach otwartych". W 1992 r. prof. Bodio został powołany na członka komisji A3 (Separation and Liquefaction of Gases) Międzynarodowego Instytutu Chłodziarstwa w Paryżu. W 1993 został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Instytucie Techniki Ciepłej i Mechaniki Płynów Politechniki Wrocławskiej.

Prowadził badania nad uzyskaniem ekologicznie czystego czynnika chłodzącego mogącego zastąpić freony. Badania te doprowadziły do opracowania ekologicznego medium chłodniczego mogącego zastąpić freon R12.

Prof. Bodio był laureatem nagrody III stopnia Sekretarza Naukowego PAN, nagrody III stopnia Akademii Nauk NRD i Polskiej Akademii Nauk za wykorzystanie fizyki niskich temperatur do celów technicznych i nagrody indywidualnej III stopnia Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Był autorem 2 monografii, 65 publikacji i 7 patentów.

Śmierć Profesora jest nieodżałowaną stratą dla Wydziału Mechaniczno-Energetycznego. Odszedł od nas najwyższej klasy specjalista z dziedziny chłodziarstwa i kriogeniki, doskonały dydaktyk i wychowawca młodzieży.

Rozmowa z mgr Marią Łyko, Dyrektorem Oficyny Wydawniczej Politechniki Wrocławskiej.

- Wydawnictwo Politechniki Wrocławskiej niedawno przeszło reorganizację. 1 kwietnia br. powołano Oficynę Wydawniczą, a Pani została jej dyrektorem. To zaledwie pół roku, a już mówi się o sukcesie...

- Sądzę, że za wcześnie mówić o sukcesie, może dlatego, że widzę jeszcze wiele spraw, z którymi musimy się uporać. Najważniejsze, że dostrzegamy te problemy.

- Obejmując swoją funkcję Przejęła Pani jednocześnie odpowiedzialność. Za co Pani odpowiada?

- Odpowiadam za całość Oficyny, zarówno pod względem finansowym, jak i merytorycznym, a więc za przebieg cyklu wydawniczego od autora do wydania książki drukiem, a także za rozpowszechnianie. W Wydawnictwie pracuje 25 osób, a około 40 osób w drukarni, która żyje niejako swoim własnym życiem.

- Skoncentrujmy się zatem na samym Wydawnictwie. Jaka jest jego wewnętrzna struktura organizacyjna?

- Są trzy działy, które mają swoich kierowników: redakcja merytoryczna, dział

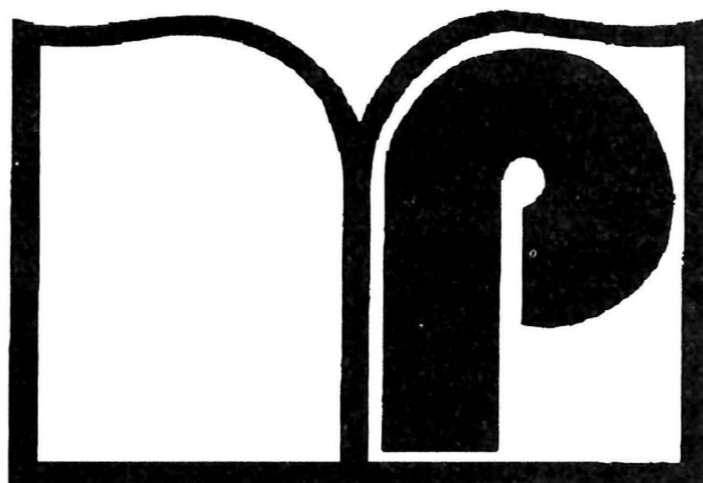
w części, finansowania rozpoczynamy pracę nad książką, tzn. wysyłamy do recenzenta, którego proponuje dyrektor instytutu. Czasem robi to sam autor podając swoje propozycje, z których to my dokonujemy wyboru. Staramy się wybierać recenzentów tak, aby szybko wpłynęła recenzja.

- Kto weryfikuje, czy autor uwzględnił uwagi recenzenta?

- Recenzent. Do niego wysyłamy odpowiedź autora na jego uwagi i ewentualnie egzemplarz pracy, jeżeli sobie tego życzy. Potem czekamy na pismo od recenzenta, czy jest usatysfakcjonowany odpowiedzią autora, czy nie. Staramy się to robić sprawnie.

- Na ostatnim posiedzeniu Senatu podniesiono z zadowoleniem, że - mimo inflacji - koszt jednego arkusza wyraźnie się obniżył. Niemalże graniczy to z cudem. Jak Pani tego dokonała?

- Wpłynął na to przede wszystkim wzrost liczby wydanych arkuszy przy takim samym składzie zespołu. Oprócz tego wkracza technika. Gdy autor przynosi pracę na dyskietce ze złożonym na komputerze tekstem, nie tylko szybciej ukazuje się książka, bo nie wymaga przepisywania, ale jest tańsza. Autorowi płacimy za skład tylko wówczas, gdy podejmuje się współpracy z Wydawnictwem i spełni wszystkie nasze wymagania pod względem technicznym i merytorycznym, nanosi wszystkie poprawki ko-

Między autorem a czytelnikiem

techniczno - produkcyjny oraz dział marketingu i analizy ekonomicznej. Każdy z kierowników jest bardzo dobry na swoim stanowisku, potrzebna jest jednak osoba, która ogarnęłaby całość. Przyjmując pracę do druku muszę wiedzieć, w jaki sposób będzie wyglądała jaj droga od autora do odbiorcy.

- Jaka jest droga książki od autora do księgarni, łącznie z finansami?

- Prawie wszystkie książki są dotowane, albo przez Uczelnię, tzn. finansują je dziekani lub dyrektorzy instytutów, albo przez KBN czy przez MEN, jak to jest w przypadku podręczników. O te środki stara się samo Wydawnictwo. To znaczy ja występuję o dofinansowanie - do KBN o dofinansowanie prac naukowych niskonakładowych, do Ministerstwa w przypadku podręczników o nakładzie co najmniej 1500 egzemplarzy. Staramy się pomagać autorom w zdobywaniu tych środków. Zazwyczaj autor przychodzi z pracą, którą już napisał, robimy wstępną kalkulację i autor stara się o pieniądze. Po zapewnieniu, przynajmniej

rektorskie i redakcyjne aż do dostarczenia makiet bądź kalek do drukarni. W realiach politechnicznych bardzo rzadko się zdarza, że autor przynosi tradycyjny maszynopis.

- A kto ustala wysokość honorarium autorskiego?

- Też Wydawnictwo. Wszystko zależy od tego, jakimi środkami dysponujemy. Są to przecież książki dotowane. Jeżeli mamy tylko środki na druk i koszty wydawnicze, nie możemy wypłacić honorarium. Mamy oczywiście ustalone stawki i robimy dwie kalkulacje.

- Tu chodzi oczywiście o książki, które muszą być dotowane...

- Tak. Rozpoczynamy też produkcję książek w większych nakładach, popularnonaukowych, na których chcemy po prostu trochę zarobić.

- Koszt oczywiście zwróci się po sprzedaży. Kto finansuje wydanie tych książek?

- To jest kredyt Uczelni. Musiałam mieć na to zgodę panów rektorów, którzy pozytywnie zaopiniowali ten pomysł. Nie jest to

Polskie Forum Akademicko - Gospodarcze

Polskie Forum Akademicko - Gospodarcze powstało w 1992 roku. Jest stowarzyszeniem powołanym do budowania współpracy między wymienionymi w nazwie środowiskami. W skład Forum wchodzi dyrektorzy przedsiębiorstw, kierownicy różnych jednostek gospodarczych oraz rektorzy wyższych uczelni. PFAAG stawia sobie za zadanie wspieranie działań na rzecz przekształcania gospodarki i szkolnictwa wyższego. Pragnie aktywizować i promować transfer technologii i wspierać inicjatywy stymulujące współpracę szkół wyższych z przemysłem.

Fundusze PFAAG pochodzą ze składek członkowskich, a także z krajowych i zagranicznych fundacji. PFAAG otrzymało grant Charles Stewart Mott Foundation. Współpracuje z Komitetem Badań Naukowych i Komisją Wspólną Funduszu Marii Curie - Skłodowskiej.

Forum ma swój 5-osobowy Zarząd, którego przewodniczący wybierany jest corocznie na zmianę z obu środowisk. Obecnie prezesem jest prof. Marek Dietrich, Rektor Politechniki Warszawskiej.

Stowarzyszenie organizuje dwa razy do roku spotkania, w których uczestniczą również przedstawiciele danego regionu (władze lokalne, businessmeni, naukowcy). Tym razem jesienny zjazd odbył się w Jastarni, w hotelu "Bryza" będącym własnością członka Forum, Zbigniewa Niemczyckiego.

Członkiem PFAAG jest również Rektor Politechniki Wrocławskiej, prof. Andrzej Wiszniewski. Tym razem reprezentował go Prorektor ds. Ogólnych, prof. Ryszard Rogala.

Wśród referatów ściśle dotyczących sytuacji środowiska naukowego wymienić należało wystąpienie sekretarza KBN, ministra Jana Krzysztofa Frąckowiaka pt. "Polityka proinnowacyjna państwa". Zawierał on istotne informacje o metodach przekształceń własnościowych placówek naukowych - bardzo potrzebne w okresie przemian strukturalnych uczelni, gdy np. likwiduje się spółki lub tworzy fundacje. Ponadto omówione tu zostały elementy polityki proinnowacyjnej państwa. Celem jest podniesienie poziomu technologii, ochrony prawnej własności intelektualnej i dostosowanie do międzynarodowych norm jakości (ISO). Działania mają być powiązane z polityką naukową, naukowo - techniczną i edukacyjną. Popierany będzie rozwój infrastruktury (informacja, łączność, transport). Najbliższe zadania to dostosowanie systemu finansowo - podatkowego i polityki kredytowej do potrzeb wspierania innowacyjności gospodarki, odpowiednie kształtowanie polityki celnej i kursu złotego, inicjowanie tworzenia instytucji kapitałowych, w szczególności typu kapitału ryzyka, rozwój sieci komputerowych, systemu konsultacji technologiczno - rynkowej oraz stworzenie warunków i motywacji materialnych dla twórców postępu technicznego i organizacyjnego. Wśród działań długofalowych wyróżnić można rozwój przemysłów wykorzystujących zaawansowane technologie, przekształcenia własnościowe i rozwój systemu kształcenia ustawicznego. Instrumentem tych działań będzie odpowiednia polityka podatkowa, pozwalająca do zaliczania kosztów uzyskania przychodów wydatków poniesionych przez podatnika na prowadzenie badań naukowych (także z wynikiem negatywnym!), zakup wyników badań i wdrożeń. Powstały już pewne regulacje w tej dziedzinie. W dyskusji była też mowa o planach KBN: preferowanych kierunkach, sposobach działania czynników decyzyjnych. Dyskusja objawiła krytyczną opinię rektorów o niektórych działaniach KBN: zarzucano, że zamiast realizować konkretne cele, zongluje się pięknie brzmiącymi terminami. Pokazano różnicę między głośzonymi hasłami a rzeczywistością nauki polskiej. Sekretarz KBN wykazał się dużą

kompetencją i znajomością faktów, ale reprezentował spojrzenie z wyżyn ośrodków decyzyjnych, skąd świat wygląda znacznie ładniej. Odmienny obraz przedstawił rektor Politechniki Warszawskiej, prof. Marek Dietrich.

Przedmiotem dyskusji była też inicjatywa utworzenia Giełdy Technologii umożliwiającej transfer rozwiązań opracowanych w polskich ośrodkach naukowych. Może ona przyczynić się do ukierunkowania badań pod kątem ich aplikacji w przemyśle polskim. Współorganizatorami Giełdy byłyby uczelnie - członkowie wspierający Forum oraz inne ośrodki naukowe, zapraszane w zależności od tematyki giełd. Proponuje się, aby pierwsza Giełda Technologii pod auspicjami Forum odbyła się wiosną 1995 r. i dotyczyła technologii inżynierii powierzchni. Marek Goliszewski z Bussines Centre Club podkreślił w dyskusji znaczenie inicjatywy twórców w promowaniu i wdrażaniu ich wynalazków: zamiast odkładać opracowanie na półkę należy poszukać firmy zajmującej się daną dziedziną (np. przez sądowy rejestr spółek), złożyć jej odpowiednią ofertę, przekonać o zyskowności produkcji. Trzeba wysłać kandydatom na producentów nie opisy patentowe, ale odpowiednio sformułowane oferty, monitować adresata, rozwiewać wątpliwości. To daje efekty. Jak łatwo się domyślić, podejście to spotkało się z dystansem. Uczni nie czują się powołani do roli agresywnych businessmanów walczących o rynek, być może jednak uświadomienie sobie takiej możliwości wyzwoli ukryte dotąd talenty.

Wystąpił również przedstawiciel studentów, p. Edward Stanoch z Gdańska. Jego referat "Międzynarodowy program wymiany praktyk AIESEC Poland" miał zwrócić uwagę przedsiębiorców na możliwość lepszego, merytorycznego wykorzystania praktykantów w przedsiębiorstwach. Na stażach zagranicznych studenci mają okazję rozwiązywania konkretnych zadań, o czym nie zawsze wiedzą właściciele polskich firm.

Ciekawą okazją do sprawdzenia skuteczności działań zebranego gremium była dyskusja po referacie adiunkta Politechniki Gdańskiej, Krzysztofa Czerwińskiego dotyczącym problemów rybołówstwa przybrzeżnego. Dyrektorzy zakładów produkujących stal i sprzęt elektroniczny szybko zareagowali na wiadomość, że ograniczenia połowów wynikają z niemożności wyprodukowania dostatecznej ilości łodzi: zadeklarowali dostawy odpowiednich blach, fachowców do ich spawania i sprzętu nawigacyjnego.

Zywą dyskusję wzbudził referat autorstwa p. prof. Urszuli Wojciechowskiej (SGH) "Za i przeciw opodatkowaniu wzrostu wynagrodzeń". Po 3-godzinnej wymianie poglądów, w której najostrzejszym przeciwnikiem "popiwku" był p. Andrzej Wieczorek, ekonomista reprezentujący "Solidarność" (v-ce przew. Zarz. Regionu "Mazowsze"), stwierdzono, że nawet prof. Balcerowicz traktował to rozwiązanie jako przejściowe, na 3-4 miesiące. Po tym terminie jest to już tylko źródło trudności ekonomicznych przedsiębiorstw. Pogląd ten poparł dyrektor Huty im. Sendzimira, Jerzy Knapik: jego huta i tak nie jest w stanie płacić swoich zobowiązań do budżetu, bo nadmierne opodatkowanie wpędziło ją w spiralę długów. Podobne zdanie wyrażali inni dyrektorzy przedsiębiorstw. Przedstawicielka "Warty", pani Barbara Just, potwierdziła ten pogląd: jej firmę spotkałby podobny los, gdyby nie udało się jej szybko sprywatyzować.

Jak pokazało jesiennie spotkanie w Jastarni, założenia Forum nie tylko są interesujące - są również realizowane. Rodzi to nadzieję, że dzięki współpracy będzie można jeszcze wiele osiągnąć.

(Tekst ten powstał w wyniku rozmowy przeprowadzonej z profesorem Ryszardem Rogalą po jego powrocie z Jastarni.)

Dział Nauki informuje

Informator o laboratoriach Politechniki Wrocławskiej

Z satysfakcją pragniemy Państwa poinformować, że z inicjatywy Działu Nauki wydany został nakładem Oficyny Wydawniczej PW. "Informator o laboratoriach Politechniki Wrocławskiej" przygotowany przez mgr inż. Ryszarda Masłowskiego inż. Antoniego Tarczewskiego.

Publikacja ukazała się w starannej i ciekawej szacie graficznej autorstwa Małgorzaty Bodak (duże brawa dla Oficyny!) i poprzedzona została wstępem Prorektora ds. Nauki, prof. Wojciecha Majewskiego. Wydawnictwo to w

sposób zwięzły i ograniczający się do niezbędnego minimum przekazuje informacje o laboratoriach funkcjonujących w naszej Uczelni, ich możliwościach badawczych oraz podstawowym wyposażeniu aparaturowym i sprzętowym.

Mamy nadzieję, że publikacja ta mająca charakter informacyjny i promujący naszych Uczonych i Ich pracownie pozwoli na nawiązanie bliższej współpracy z innymi jednostkami badawczymi i podmiotami gospodarczymi, przyczyni się do pełniejszego obrazu potencjału badawczego naszej Uczelni, umożliwi nawiązanie szybkiego kontaktu z właściwym partnerem.

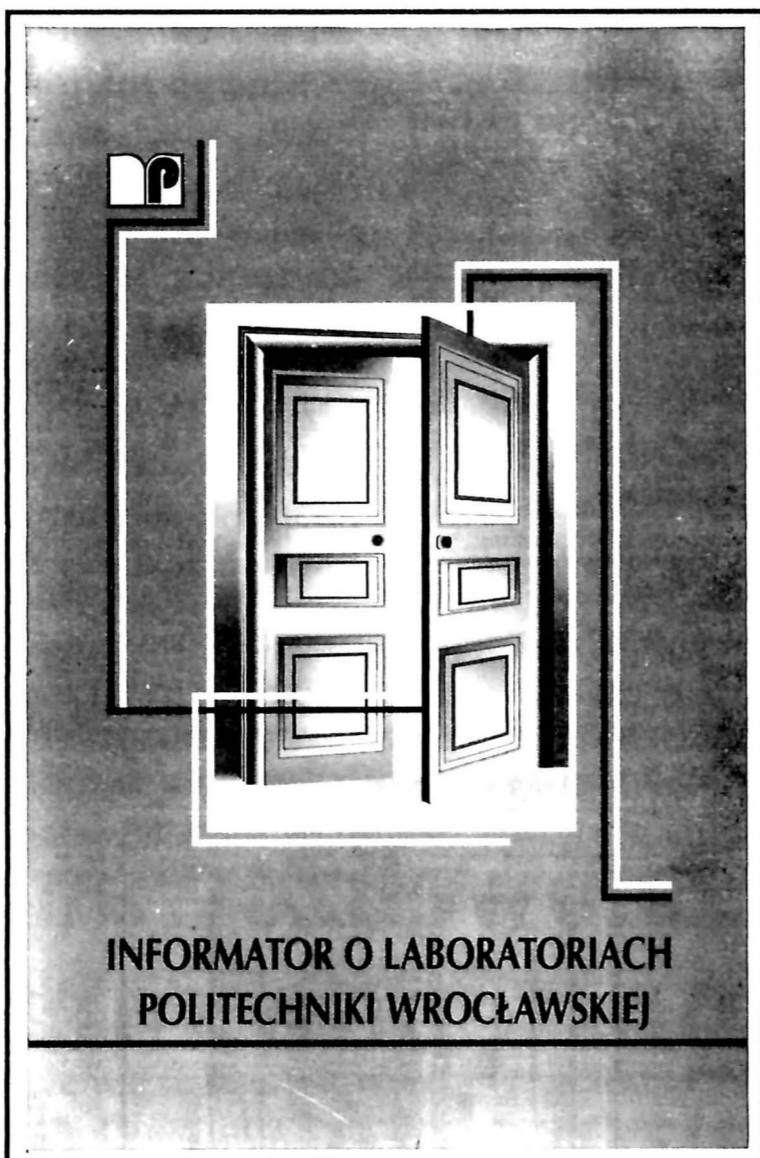
Część nakładu przeznaczona została dla podmiotów gospodarczych, część natomiast dla jednostek Politechniki z myślą o jego rozpowszechnieniu, szczególnie przy takich kontaktach, jak: konferencje naukowe z udziałem przedstawicieli przemysłu, zjazdy stowarzyszeń naukowych i branżowych. Część nakładu pozostanie w dyspozycji Działu Nauki z przeznaczeniem dla organizatorów i uczestników konferencji, narad i spotkań z ludźmi z przemysłu. Dlatego prosimy przy tego typu kontaktach o zwrócenie się do Działu Nauki o kilka egzemplarzy promocyjnych.

Mamy nadzieję, że Informator przyczyni się do spopularyzowania pracowni i laboratoriów Uczelni i ułatwi bezpośrednie kontaktowanie się z naszymi placówkami. Pracownikom Politechniki pozwoli zorientować się w posiadanej bazie sprzętowej i aparaturowej, którą jako uczelnia dysponujemy.

Wszelkie uwagi, sugestie oraz propozycje związane z Informatorem prosimy kierować do Działu Nauki Politechniki Wrocławskiej, Wybrzeże Wyspiańskiego 27, gmach A1, tel. 20-22-68.

Informujemy także, że niebawem ukaże się informator o zakończonych na Wydziale Mechanicznym pracach mogących być przedmiotem wdrożeń w przemyśle. W kwestii podobnych opracowań dotyczących Wydziałów Chemicznego i Elektroniki Dział Nauki zwróci się do Dziekanów w/w Wydziałów w najbliższym czasie.

dr inż. Kazimierz Grabas
mgr inż. Ryszard Masłowski

INFORMATOR O LABORATORIACH
POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ

STREET BASKET ...

cd ze str.1

był następujący:

I. Politechnika II (Flusie): Jacek Krystecki (kpt), Jacek Skórzak, Robert Bujak, Rafał Szymonowicz (rez.)

II. Politechnika I Jacek Kudziela (kpt) Piotr Sochaj, Wojciech Polewiak, Piotr Wajerowski (rez.)

III. Politechnika III (Drink Team): Marcin Rossa (kpt.), Tomasz Nowowiejski, Tomasz Feszczuk, Maciej Żabicki (rez.)

Dalsze miejsca zajęli: Krety (WSO WI), Akademia Ekonomiczna, Akademia Rolnicza, Podchorążak I (WSO WZmech.) i Black Bulls

Główną nagrodą był puchar z plakietką od JM Rektora Politechniki, a także komplet strojów sportowych dla drużyny, piłka do koszykówki, kalendarze studenckie od Samorządu Studenckiego i piwo.

Specjalną nagrodę, beczkę piwa, otrzymała grupa kibiców, która ofiarnie wspierała Politechnikę (a może nie tylko). Postanowiono, że ofiarowany przez sponsorującą mecze Cukiernię "Pomorzanka" wspaniale przystrojony trójpiętrowy tort przypadnie paniom uczestniczącym w rozgrywkach. Organizatorzy uznali, że też im coś się należy i w myśl zasady "chcesz być dobrze obsłużony - obsłuż się sam" przyznali sobie 1 beczkę piwa.

Maria Kisza

Ankieta anonimowa

dla pracowników Politechniki Wrocławskiej

Szanowni Państwo!

Związki zawodowe są w zakładzie pracy współgospodarzami Zakładowego Funduszu Socjalnego. Dotychczas część tego funduszu jest kierowana na utrzymanie, remonty i ewentualnie rozbudowę zakładowych ośrodków wypoczynkowych. Nic dziwnego, że zainteresowani jesteśmy, aby pieniądze te były wydatkowane w sposób optymalny. NSZZ "S" oraz zespół ds. wczasów Przedstawicielstwa Pracowniczego pragnie poznać opinię wszystkich osób, które korzystały z usług politechnicznych ośrodków wczasowych w roku 1994 oraz Państwa zdanie co do inwestowania w te ośrodki pieniędzy pochodzących z funduszu socjalnego.

Ankiety prosimy kierować do Przedstawicielstwa Pracowniczego (osobiście lub przez swoich delegatów w PPPWr.)

Wyniki ankiety ogłosimy w Biuletynie Informacyjnym KZ NSZZ "S".

Proszę zaznaczyć krzyżykiem właściwą odpowiedź

I. Dane o osobach korzystających z wczasów

1. Płeć:	M ☐	K ☐		
2. Wiek:	18 - 25 ☐	26 - 35 ☐	36 - 60 ☐	powyżej 60 ☐
3. Grupa pracownicza:	a) naukowo-dydaktyczni ☐ b) naukowci ☐ c) inż.-techniczni ☐ d) administracyjni ☐ e) pracownicy fizyczni ☐			
4. W którym ośrodku Pan(i) przebywał(a) na wczasach:	Ustka - pawilon ☐ Ustka - camping ☐ Szklarska Poręba ☐ Chmielno ☐ Bachotek ☐ Karpacz ☐			
5. W którym turnusie przbywał(a) Pan(i) na wczasach:	numer turnusu lub proszę podać datę			

verte!

NA WYDZIAŁACH**CHEMIA**

Zespół w składzie: dr Grażyna Wójcik, dr Andrzej Mierzejewski, dr hab. Andrzej Miniewicz (wszyscy z I-30) oraz prof. dr hab. Paweł Kafarski (I-4) wystąpili z wnioskiem do Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej w ramach tegorocznego programu SEZAM i uzyskali zakup na środki na zakup przystawki niskotemperaturowej do czterokołowego dyfraktometru rentgenowskiego. Aparatura ta została dostarczona i zainstalowana w tym miesiącu.

Podanie do publicznej wiadomości faktu uzyskania od Fundacji aparatury w ramach programu SEZAM jest warunkiem realizacji zobowiązań finansowych przez Fundację na Rzecz Nauki Polskiej.

Między autorem ...

cd ze strony 3

na razie przedsięwzięcie na dużą skalę, chodzi o kilka tytułów. Było to głównie uzależnione od marketingu, który do tej pory praktycznie nie istniał. Można przecież produkować znakomite książki, które będą zalegać w magazynie. Zatrudniłam ostatnio świetnego fachowca z Ossolineum i sprzedaż książek gwałtownie nam wzrosła.

- *W maju weszło nam w życie nowe prawo autorskie. Co zmieniło w funkcjonowaniu Wydawnictwa?*

- Pracujemy nad nową, zgodną z prawem autorskim umową wydawniczą. W tej chwili jest ona opiniowana przez Andrzeja Karpowicza, który uczestniczył bezpośrednio w przygotowaniu ustawy i jest jednym z najlepszych specjalistów w zakresie prawa

autorskiego, a także autorem wydanego przez PWN podręcznika o prawie autor-

skim. W myśl nowej ustawy panuje absolutna dowolność jeśli chodzi o stawki autorskie i nakłady, terminy korekt itp. Staraliśmy się w projekcie umowy uwzględnić nasze uczelniane realia. Największym problemem jest sprawa honorariów autorskich. Zdecydowałam się na wprowadzenie honorariów ryczałtowych.

- *Czy można tak podsumować naszą rozmowę: recepta na sukces to znaleźć młodego, energicznego fachowca i dać mu pełną samodzielność?*

- Energiczna jestem, a czy jestem fachowcem - niech to ocenią inni. Niemniej moje atuty to dobra organizacja, orientacja w możliwościach poligraficznych, w nowych edytorach tekstów, w sprzęcie komputerowym, a także dobór odpowiednich współpracowników i ... odwaga podjęcia ryzyka. Spotkałam się także z ogromną życzliwością, zarówno ze strony panów rektorów, jak i pani kwestor. Bez ich pomocy niewiele udało by mi się zrobić.

Rozmawiały:

Małgorzata Wanke - Jakubowska
i Maria Wanke - Jerie**II. Jaka jest Pana(i) ocena dotycząca następujących spraw:**

1. Stan ośrodka:
a) bardzo dobry ☐ b) dobry ☐ c) dostateczny ☐ d) zły ☐
2. Warunki zakwaterowania:
a) bardzo dobre ☐ b) dobre ☐ c) dostateczne ☐ d) złe ☐
3. Stan sanitariatów i umywalni:
a) bardzo dobry ☐ b) dobry ☐ c) dostateczny ☐ d) zły ☐
4. Warunki wyżywienia:
a) bardzo dobre ☐ b) dobre ☐ c) dostateczne ☐ d) złe ☐
5. Ocena świadczeń kulturalnych i warunków wypoczynku:
a) bardzo dobra ☐ b) dobra ☐ c) dostateczna ☐ d) zła ☐
6. Personel ośrodka:
a) za duży ☐ b) wystarczający ☐ c) za mały ☐
7. Ocena personelu:
a) bardzo dobra ☐ b) dobra ☐ c) dostateczna ☐ d) zła ☐

III. Uwagi dotyczące odpłatności za wczasy:

1. Czy w Pan(i) przekonaniu odpłatność za wczasy była:
a) wysoka ☐ b) średnia ☐ c) mała ☐
2. Czy Pana(i) zdaniem forma naliczania odpłatności za wczasy (zróznicowanie odpłatności w zależności od dochodu na członka rodziny) za wczasy była:
a) właściwa ☐ b) niewłaściwa ☐
3. Czy Pana(i) zdaniem powinno być zróznicowanie w odpłatności za wczasy w zależności od lokalizacji ośrodka:
a) tak ☐ b) nie ☐
4. Proszę podać w kolejności ośrodki, w których Pan(i) chciał(a)by spędzić urlop w okresie:
a) letnim
Ustka-pawilon ☐ Ustka-camping ☐ Chmielno ☐
Szkłarska Poręba ☐ Karpacz ☐ Bachotek ☐
b) zimowym
Szkłarska Poręba ☐ Karpacz ☐

IV. Prosimy o dodatkowe uwagi odnośnie wypoczynku (zależy nam na szczegółowych uwagach dotyczących w/w spraw oraz innych wnioskach i propozycjach).

Dział Nauki informuje**Znowelizowane zasady postępowania wobec projektów badawczych**

Uprzejmie przypominamy, że od 1.08.1993 r. obowiązują znowelizowane zasady postępowania wobec projektów badawczych (Uchwała KBN 17/93) z dnia 16.06.1993 r., opublikowane w numerze 4/93 Biuletynu KBN "Sprawy nauki", str. 24 - 41 oraz w opracowaniu "Kryteria i tryb przyznawania środków z budżetu państwa na projektowanie projektów badawczych" wydanym przez KBN. (Dostępne jest ono w Dziale Nauki.)

Zgodnie z ust. 3 "Kryteriów..." istnieje możliwość ubiegania się o grant promotorski, na który wniosek składa opiekun doktoranta jako kierownik projektu. Wniosek może dotyczyć kilku doktorantów tego samego promotora. Kierownik takiego projektu badawczego (promotor) nie powinien pobierać wynagrodzenia. KBN nie ogranicza kosztów grantu promotorskiego, natomiast istnieje ograniczenie czasu realizacji do trzech lat.

Młodzi badacze mogą też zgłaszać własne projekty badawcze, bez konieczności legitymowania się wcześniejszym dorobkiem naukowym. Projekty takie są jednak ograniczone kwotowo. W roku 1994 kwota ta może wynieść maksymalnie 50 mln zł.

KBN może również zawrzeć umowę o realizację projektu badawczego z osobą fizyczną nie zatrudnioną w jednostce, np. z emerytowanym profesorem, który pracę naukową prowadzi np. w domu. W takim przypadku umowa nie może przewidywać wydatków na aparaturę badawczą lub jej wytwarzanie. Wypłata należności wynikających z realizacji tego typu grantu następuje po wykonaniu zadań określonych w umowie i rozliczeniu tej umowy przez KBN.

Konkursy są zamykane 2 razy w roku: 2 stycznia i 30 lipca. Są to oczywiście ostateczne terminy przyjmowania wniosków na dany konkurs, ale wnioski można składać przez cały rok.

KBN zwiększył rolę i odpowiedzialność jednostek, na terenie których są realizowane granty. Chodzi przede wszystkim o wzmocnienie dyscypliny merytoryczno-finansowej.

Należy podkreślić, że nie są akceptowane przez Komitet takie działania kierowników grantów, jak wydatkowanie środków niezgodnie z przeznaczeniem (tzn. z umową i kosztorysem).

Nowe prawo autorskie, czyli co użytkownik oprogramowania wiedzieć powinien

(w odcinkach)

[1]

(Wydawca: Dom Handlowy Informatyki Sp. z o.o.,
sponsorzy: Lotus, Microsoft, Novell)

Dlaczego oprogramowanie jest objęte ochroną prawną?

W cywilizowanym świecie końca XX wieku ochrona prawna oprogramowania jest fragmentem ochrony praw jednostki. Tam, gdzie obowiązuje prawo własności (czyli prawie wszędzie), każdy, kto chce skorzystać z określonego dobra, musi uzyskać zgodę właściciela i z reguły za tę zgodę zapłacić. Gdyby było inaczej, wówczas nikt o zdrowych zmysłach nie produkowałby dóbr na inny niż własny użytek. Trudno wyobrazić sobie świat komputerów bez ochrony oprogramowania, w którym setki milionów użytkowników piszą sobie samym np. systemy operacyjne. Postęp informatyki jest możliwy, gdy opłaca się inwestować w rozwój sprzętu i oprogramowania, czyli m.in. wtedy, gdy nikt bezkarnie nie może kraść rezultatów takich inwestycji.

Dlaczego oprogramowanie jest chronione akurat w ramach prawa autorskiego?

Oprogramowanie ma wiele wspólnego z utworem literackim. Oba są oryginalnym wytworem myśli o charakterze autorskim. Co prawda autorem utworu literackiego jest z reguły osoba, a we współczesnym przemyśle oprogramowania autorem programów są duże zespoły ludzkie, tym niemniej w obu przypadkach nie wolno im odbierać wyłącznych praw do dysponowania produktem. Takie prawa nazywamy prawami autorskimi. Częścią praw autorskich są prawa majątkowe, czyli prawo do korzyści finansowych z tytułu rozpowszechniania utworu literackiego bądź oprogramowania. Tak się składa, że zarówno książkę jak i program można szybko i tanio skopiować bez zachowania praw majątkowych autorów. Zatem ochrona w obu przypadkach jest identyczna. Stąd oprogramowanie jest przedmiotem prawa autorskiego w większości krajów.

Na czym polega abolicja?

Generalnie na tym, że nowe prawo autorskie nie zapewniając ochrony programom wstecz (tj. przed dniem opublikowania ustawy) sankcjonuje zastaną rzeczywistość. Oprogramowanie "zdobyte" w jakikolwiek sposób przed 23 lutego 1994 roku staje się legalne w sensie prawa autorskiego i może być użytkowane bez obawy o konsekwencje wynikające z tego prawa. Ale... interesy producentów oprogramowania zalegalizowanego przez abolicję są chronione przez ustawę o wiele dalej niż w przypadku oprogramowania nabytego legalnie. Otóż takich programów nie wolno odsprzedawać ani nawet darować. Oczywiście kopiowanie jest zabronione, a sposób użytkowania nie powinien odbiegać od metody sprzed daty opublikowania ustawy. W praktyce oznacza to, że nie wolno takich programów instalować po 23 lutego na innym komputerze (uwaga: jest to łatwe do udowodnienia!). Stąd wniosek, iż abolicją nie będzie można tłumaczyć obecności nielegalnego oprogramowania na komputerach kupionych już po opublikowaniu ustawy. Należy pamiętać, że abolicja tylko uniemożliwia producentom dochodzenie odszkodowania i to tylko w zakresie wynikającym z prawa autorskiego. Producenci mogą znaleźć inny sposób dochodzenia swoich praw. Na przykład mogą nie uznać "legalizacji", jaką powoduje abolicja odmawiając takiemu oprogramowaniu przywilejów stosowanych dla posiadaczy legalnej wersji. Chodzi tu przede wszystkim o prawo do taniego zakupu nowych wersji - tzw. upgrade lub update. Abolicja nie rozwiązuje problemów użytkowników nielegalnego oprogramowania, a jedynie przesuwają w czasie moment ich rozwiązania.

cdn

NA WYDZIAŁACH

ELEKTRYCZNY

30 września odbyło się posiedzenie Rady Wydziału.

Dziekan **B. Synal** poinformował o śmierci zasłużonego dla Politechniki Wrocławskiej profesora **Jana Kożuchowskiego** (ur. 15.05.1911, zm. 28.09.1994), pioniera tutejszego Wydziału Elektrycznego. Był twórcą i kierownikiem Katedry Gospodarki Elektrycznej, a także twórcą i dyrektorem Instytutu Systemów Elektrycznych. W okresie 1960/61 pełnił funkcję dziekana Wydz. Elektrycznego. W 1972 roku, na skutek różnicy poglądów z kierownictwem Uczelni i władzami wojewódzkimi, został odsunięty od stanowisk i przeniósł się na Wydz. Elektryczny Politechniki Warszawskiej. Pracował tam do emerytury.

Godną przypomnienia są zasługi Zmarłego dla Kraju. W czasie wojny przedostał się do Francji i służył w II Dywizji Strzelców Podhalańskich. Po upadku Francji był internowany w Szwajcarii. Dzięki umożliwieniu mu pracy naukowej złożył egzamin doktorski na Politechnice w Zurychu (1946).

Przyjęto wniosek o dopuszczenie do kolokwium habilitacyjnego dra inż. Włodzimierza Korniluka. Ustalono temat wykładu habilitacyjnego i termin kolokwium.

Poparto wnioski o przedłużenie stypendiów habilitacyjnych dra inż. **Ludwika Antala** (I-29) i dra inż. **Krzysztofa Makowskiego** (I-29). Na podstawie wniosków komisji konkursowych postanowiono powołać: prof. nzw. **T. Łoboza** na stanowisko profesora zwyczajnego w I-7, docenta hab. **A. Skopca** na stanowisko profesora nadzw. w I-7, dra hab. **J. Szafrana** na stanowisko profesora nadzw. w I-8, dra **A. Karpowicza** na stanowisko adiunkta w Zakładzie Elektro-techniki Teoretycznej w I-7, dra **P. Zdanowicza** na stanowisko adiunkta w Zakładzie Przyrządów i Systemów Pomiarowych w I-21, mgra inż. **D. Kozickiego** na stanowisko asystenta w Zakładzie Urządzeń Elektrycznych w I-8, mgra inż. **T. Wawaka** na stanowisko asystenta w Zakładzie Przyrządów i Systemów Pomiarowych w I-21, mgra inż. **M. Lewandowskiego** na stanowisko asystenta w Zakładzie Napędów Elektrycznych w I-29.

Jednomyślnie poparto wniosek dra inż. **Piotra Zielińskiego** o udzielenie mu 10-miesięcznego urlopu płatnego w celach naukowych.

Poparto też jednogłośnie wniosek o przedłużenie zatrudnienia mgr. **Anny Kisiel** na stanowisku asystenta w I-7

Zaopiniowano pozytywnie wniosek zmiany nazwy I-29 na "Instytut Maszyn i Napędów Elektrycznych". W sprawie zmiany nazwy I-7 powołano komisję.

Zatwierdzono wnioski o zatrudnienie w niepełnym wymiarze prof. **K. Kisnera** (I-8) i doc. **W. Gąssowskiego** (I-21).

Dziekan przedstawił informacje związane z rozpoczęciem nowego roku akademickiego: przyjęto na I rok studiów dziennych 352 osoby (z tego we Wrocławiu 163, w J. Górze 55, w Legnicy 67 i w Wałbrzychu 70 osób), a na studia zaoczne - 170 osób. Poinformował o programie dni wstępnych i zaprosił na immatrykulację.

GÓRNICZY

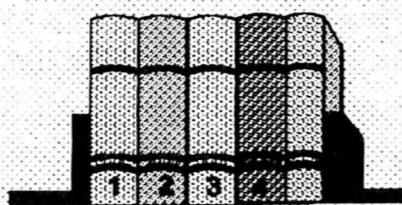
Rada Wydziału Górniczego na posiedzeniu w dn. 12.09.1994 r. przyjęła pracę doktorską mgra inż. **Witolda Kawalca** i dopuściła ją do publicznej obrony, po wcześniejszym zapoznaniu się z pozytywnymi recenzjami. Termin obrony wyznaczono na dzień 28.09.1994 r. o godz. 11 w sali 317 bud. K-3. Został również rozstrzygnięty konkurs na stanowisko asystenta naukowo - dydaktycznego w Instytucie Górnictwa w zakładach:

- Systemów Maszynowych,
- Geologii Stosowanej, Odwadniania i Ekologii.

Do Zakładu Systemów Maszynowych przyjęto absolwenta naszego Wydziału, mgra inż. **Ryszarda Błażeja**, a do Zakładu Geologii Stosowanej, Odwadniania i Ekologii - absolwenta Uniwersytetu Wrocławskiego, mgra **Pawła Zagożdżona**.

KSIĄŻKI, które polecamy ...

“Dobre obyczaje w nauce

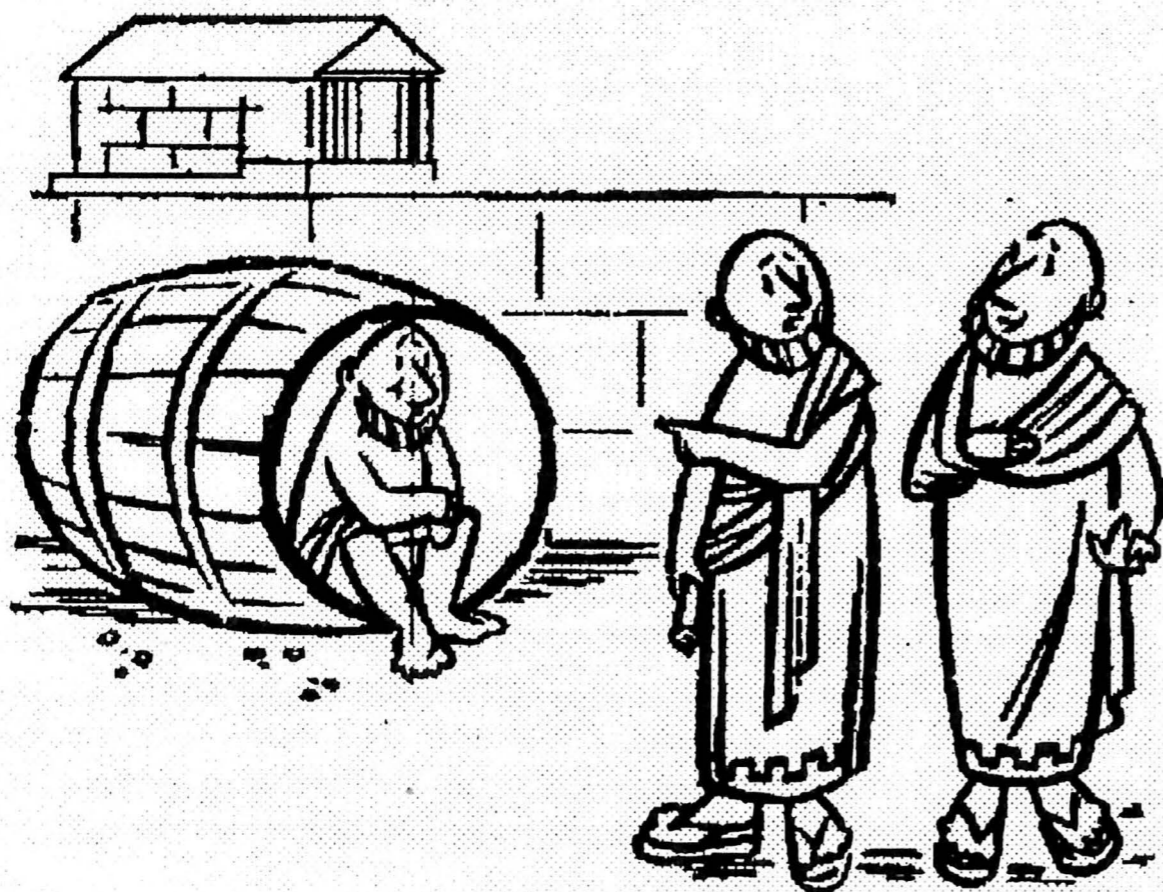
Zbiór zasad i wytycznych”

Wyd. Komitet Etyki w Nauce przy Prezydium Polskiej Akademii Nauk
Warszawa 1994

Historia tej publikacji sięga połowy lat osiemdziesiątych, kiedy to na Uniwersytecie Jagiellońskim zorganizowano konferencję “Etyka zawodowa ludzi nauki”. Działająca wówczas tajnie w Lublinie Społeczna Komisja Nauki podjęła inicjatywę prof. Jakuba Mamesa ułożenia kodeksu etycznego. O kolejnych etapach prac nad kodeksem etycznym środowiska naukowego można przeczytać w przedmowie do przedstawionej książki.

Właściwa część pracy, czyli kodeks, zawiera 56 dyrektyw, z których tylko niektóre uznano za dyrektywy stanowcze, czyli zasady obowiązujące. Pozostałe - to zalecane wytyczne postępowania.

Prof. Leszek Kuźnicki, prezes PAN napisał w liście skierowanym do czytelników: “Kierownictwo Polskiej Akademii Nauk uznało zagadnienia etyki w nauce za obszar szczególnie ważny i jak dotychczas - niestety - zaniedbany. ... Przekazując “Dobre obyczaje w nauce” wierzę, że będzie to “żywy” kodeks etyczny, doskonalony wraz z postępem wiedzy przez społeczność ludzi nauki. Zwracam się zatem z prośbą o przesłanie uwag i propozycji, które pomogą przy opracowaniu kolejnych jego edycji, pod adresem: Komitet Etyki w Nauce PAN, ul. Graniczna 32, 40-018 Katowice”

— *Znowu nie dostał grantu ?*

Informacja o Fundacji PRO HOMINE

W maju 1994 r. została zarejestrowana Wrocławska Międzyuczelniana Fundacja PRO HOMINE na rzecz emerytów i osób niepełnosprawnych. Jej założycielami - fundatorami są Rektorzy wyższych szkół Wrocławia: Politechniki, Uniwersytetu, Akademii Rolniczej, Ekonomicznej, Medycznej, Wychowania Fizycznego oraz Komisje Zakładowe NSZZ “Solidarność” tych uczelni, a także “Solidarność” przy PWSSP i ZNP przy Akademii Rolniczej.

Zadaniem Fundacji PRO HOMINE jest inicjowanie, organizowanie i prowadzenie działalności mającej na celu wszechstronną pomoc emerytom, rencistom, osobom niepełnosprawnym z wrocławskich wyższych uczelni oraz członkom ich rodzin. Działalność ta ma polegać głównie na:

- budowie pensjonatowego domu seniora,
- pomocy w organizowaniu leczenia, rehabilitacji i opieki nad obłożnie chorymi,
- prowadzeniu działalności gospodarczej z udziałem emerytów i osób niepełnosprawnych.

Największe zainteresowanie w środowisku emerytów wzbudziła inicjatywa zbudowania pensjonatowego “domu seniora” spełniającego funkcje nie tylko mieszkalne, lecz również socjalne i opiekuńcze. Chęć zamieszkania w takim domu wyraziło 260 osób, w tym 86 osób z Politechniki Wrocławskiej.

Działalność Fundacji nadzoruje i wspomaga Rada Fundacji, do której wchodzi przedstawiciele uczelni powołani przez Zgromadzenie Fundatorów. Zgromadzeniu Fundatorów przewodniczy JM Rektor Politechniki Wrocławskiej, prof. Andrzej Wiszniewski, a przewodniczącym Rady Fundacji jest prof. Henryk Hawrylak.

Bieżącą działalnością Fundacji kieruje Zarząd, którego prezesem jest prof. Otton Dąbrowski. Członkowie Zarządu pełnią dyżury we wtorki i czwartki w godz. 12 - 14 w pokoju 439 budynku C-9 Politechniki Wrocławskiej (tel. 20 22 83), gdzie serdecznie zapraszają wszystkich zainteresowanych.

Pryzmat

Pismo informacyjne Politechniki Wrocławskiej

Politechnika Wrocławska
Wybrzeże Wyspiańskiego 27
50 - 370 Wrocław

Redakcja: bud. D-5, pok. 22, tel. 20 22 89
Redaktor Naczelny: dr inż. Maria Kisza
e-mail: PRYZMAT@ite.ite.pwr.wroc.pl
Druk: Drukarnia Oficyny Wydawniczej PWR